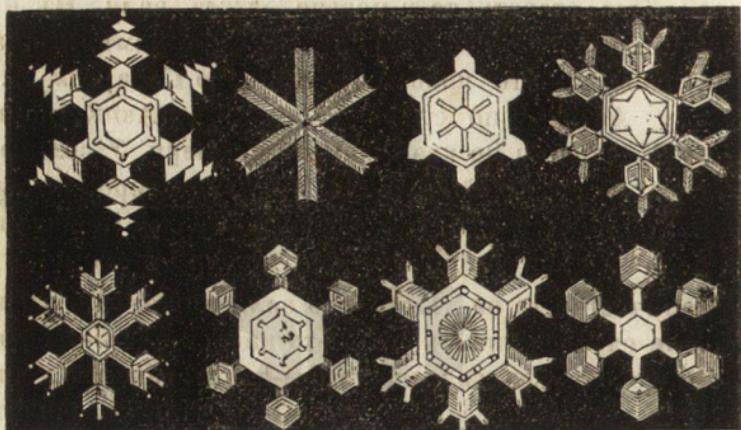

СНѢГЪ.

Отъ всички въздушни явленія снѣгъ-ть най-много и най-пріятно ны дразни. Той става сѫщо така както и дъждъ-ть. Така кога-то облаци-ти изстинѣтъ у въздуха доста много, то водны-ты капчицы замръзватъ и падать на земѣтъ не вече като капки, нѣ на кѣделки много или малко тѣсты, кои-то наречамы *снѣгъ*, и кои-то имѣтъ различни образы, както ся види тука у фигурж-тѣ.

Кога-то врѣмѧ-то е тихо и вали рѣдъкъ снѣгъ тогава кѣделки-ты му обыкновено бывать на звѣзды съ шесть крыла. А кога-то стане вѣлица тогава мѣжно може да ся распознае образъ-ть на снѣга.

За да стане снѣгъ, както казахмы, трѣбува въздухъ-ть да е студенъ; оттука ся разбира че по топлы-ты страны не знаѣтъ що е снѣгъ; той е рѣдъкъ по топлы-ты мѣста, у умѣрены-ты поясы, а пакъ колко-то ся отива камъ полюсы-ты толкова става по-часть.

Трѣбува да ся забѣлѣжи още, че топлина-та на въздуха намалява колко-то ся отдалечава чловѣкъ отъ земното лице; оттука ся види, че по высокы-ты мѣста ще хваща по-часто снѣгъ отъ колко-то по низкы-ты. На Екватора, въ горящий поясъ на земїж-тѣ, снѣгове ся срѣщатъ по плавини-ты едва на высочинѣ около 4800 метра, а пакъ колко-то ся отива камъ полюсы-ты толкова на по-низко ся срѣщатъ снѣгове, кои-то ся нетопять и лѣтѣ. Така въ